

ли е желѣзна юзда; като може да разѣмѣва онова, което го съезъ оўши тѣ си слыша? не; не е потрѣбно: защо то на словесенъ човѣкъ; юзда та мѣ е, законъ-тъ Божій.

И, Пророкъ Давидъ ны подчава: „Не бѫдете като конь ѵ като лескъ (катжръ) които нематъ разумъ,“ ѵ прч. (а)

Но, човѣкъ ако са отъ-пѣстни да живѣе скотски, да испазва всички тѣ пришвики на тѣло то, да мѣ са непротиви на ници, какво то че поищъ; отъ гдѣ ѿе са разпознае, отъ безъ-словесни тѣ животни; че е тсий словесенъ човѣкъ?

Я, може бы да са нарече, ѵ по оканенъ, ѵ по доленъ ѵ отъ животни тѣ! Защо то ѵ тѣ си ѵмѣтъ свой естественъ законъ.

Но глѣдаме, че по нѣкои мѣста; а повечъ по онъя градове, които сѫ по пристанища та (по скели тѣ); че сѫ станалъ човѣци тѣ, по безъ-словесни, ѵ отъ скотове тѣ! непропознакатъ вѣчъ, не вѣрж, не законъ, нито ѵ самаго Бога! Это че сѫ

(а) Исаи. 31. 9.